

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a členů JUDr. Milady Šámalové, JUDr. Ivany Doubkové, Mgr. Vladimíra Hackla, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Zdeňka Nováka v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu v Liberci** se sídlem U Soudu 540/3, Liberec, proti kárně obviněnému: **JUDr. V. M.**, soudce Okresního soudu v Liberci, zastoupený Mgr. Stanislavem Munzarem, advokátem se sídlem Chotyně 269, Hrádek nad Nisou, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 6. 6. 2013, při ústním jednání konaném dne 9. 1. 2014,

t a k t o :

Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. V. M.,

nar. x,

soudce Okresního soudu v Liberci,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

zaviněným porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Liberci:

- 1) sp. zn. 15 C 29/2008 v době od 24. 10. 2012 do 15. 2. 2013,
- 2) sp. zn. 15 C 199/2008 v době od 16. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 3) sp. zn. 15 C 236/2008 v době od 10. 7. 2012 do 29. 4. 2013,
- 4) sp. zn. 17 C 182/2008 v době od 10. 7. 2012 do 30. 1. 2013,
- 5) sp. zn. 15 C 30/2009 v době od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 6) sp. zn. 15 C 36/2009 v době od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 7) sp. zn. 15 C 147/2009 v době od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013,

- 8) sp. zn. 15 C 195/2009 v době od 18. 9. 2012 do 29. 4. 2013,
- 9) sp. zn. 15 C 211/2009 v době od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 10) sp. zn. 15 C 268/2009 v době od 17. 7. 2012 do 6. 6. 2013,
- 11) sp. zn. 15 C 276/2009 v době od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013,
- 12) sp. zn. 15 C 294/2009 v době od 17. 7. 2012 do 15. 2. 2013,
- 13) sp. zn. 15 C 297/2009 v době od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013,
- 14) sp. zn. 15 C 302/2009 v době od 10. 9. 2012 do 7. 6. 2013,
- 15) sp. zn. 15 C 412/2009 v době od 10. 10. 2012 do 12. 2. 2013,
- 16) sp. zn. 25 C 171/2009 v době od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013,
- 17) sp. zn. 25 C 287/2009 v době od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013,
- 18) sp. zn. 15 C 387/2007 v době od 17. 7. 2012 do 16. 10. 2012,
- 19) sp. zn. 15 C 288/2003 v době od 17. 7. 2012 do 26. 9. 2012 a od 23. 10. 2012 do 15. 1. 2013,
- 20) sp. zn. 15 C 84/2008 v době od 17. 7. 2012 do 14. 12. 2012,
- 21) sp. zn. 15 C 354/2008 v době od 17. 7. 2012 do 17. 12. 2012,
- 22) sp. zn. 25 C 64/2008 v době od 15. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 23) sp. zn. 15 C 1/2009 v době od 17. 7. 2012 do 29. 4. 2013,
- 24) sp. zn. 15 C 230/2009 v době od 17. 7. 2012 do 14. 1. 2013,
- 25) sp. zn. 15 C 397/2009 v době od 17. 7. 2012 do 8. 2. 2013,
- 26) sp. zn. 15 C 452/2009 v době od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013,
- 27) sp. zn. 15 EC 346/2009 v době od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013,
- 28) sp. zn. 25 EC 280/2009 v době od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013,
- 29) sp. zn. 25 EC 292/2009 v době od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013,
- 30) sp. zn. 15 C 167/2008 v době od 11. 7. 2012 do 11. 7. 2013,
- 31) sp. zn. 15 C 172/2008 v době od 10. 7. 2012 do 28. 11. 2012,
- 32) sp. zn. 15 C 73/2010 v době od 26. 9. 2011 do 29. 5. 2013,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

**kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění
pozdějších předpisů.**

Za to s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % na dobu 3 (třech) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :**I. Obsah návrhu na zahájení řízení**

[1.] Předsedkyně Okresního soudu v Liberci (dále též „navrhovatelka“) podala dne 6. 6. 2013 k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu JUDr. V. M. (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Tento návrh odůvodňuje tím, že se JUDr. M. dopustil v celkem 32 řízeních průtahů, což bylo zjištěno na základě prověrky spisů starších 3 let provedené v době od 31. 1. – 14. 3. 2013. V jejím rámci byly zjištěny dlouhodobé průtahy, přičemž JUDr. M. nedokázal vysvětlit, proč od pravidelné prověrky provedené v červenci 2012 ve značném počtu věcí neučinil žádné úkony.

[2.] K osobě JUDr. M. kárná navrhovatelka uvádí, že kromě běžné občanskoprávní agendy rozhoduje rovněž věci pracovněprávní. Jeho specializace je proto náročnější, jelikož tyto věci rozhoduje senát a jen minimum věcí nevyžaduje jednání; navíc jde o případy skutkově i právně složitější. Nelze však současně přehlédnout, že již v minulosti vedení soudu na kárně obviněného marně působilo domluvami a udělováním výtek za průtahy a že počet skončených věcí je nesrovnatelně nižší než u jiných soudců. Výkon JUDr. M. nedosahuje ani přepočtového koeficientu (32 civilních věcí), kdy v roce 2009 se jednalo o 30,7 věcí, v roce 2010 o 31,1 věcí a v roce 2011 dokonce jen o 25,9 věcí a v roce 2012 o 26,3 věcí. V roce 2013 kárně obviněný soudce vyřídil v lednu 20 věcí (z toho 3 černé jízdy), v únoru 4 civilní věci a 35 černých jízd, v březnu 21 věcí a 26 černých jízd a v dubnu 22 věcí a 2 černé jízdy. Od roku 2011 je proto možno sledovat „*pokles i tak nízkého výkonu a nebyt nadstandardní asistentské výpomoci, pravděpodobně by situace již byla téměř neúnosná.*“ Od února letošního roku totiž kárně obviněnému pomáhá asistentka (1/8 úvazku) a také asistent zastupujícího místopředsedy (1/8 úvazku), a to jako neformální kolegiální výpomoc po prověrkových zjištěních.

[3.] Kárně obviněný soudce nedostatky uznává, nicméně zlepšení zřejmě není schopen. Práci v soudním oddělení špatně organizuje a minimálně využívá prostředků výpočetní techniky a informační systémy. Průtahy vykazuje i u skutkově a právně nejjednodušší agendy – tzv. černé jízdy. Jeho nápad činil:

2009: 460 věcí C, z toho 51 pracovněprávních, a 181 věcí EC

2010: 264 věcí C, z toho 42 pracovněprávních, a 343 věcí EC

2011: 188 věcí C, z toho 44 pracovněprávních, a 386 věcí EC

2012: 216 věcí C, z toho 33 pracovněprávních, a 105 věcí EC

[4.] Z těchto důvodů kárná navrhovatelka navrhuje uložit kárné opatření podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále též „zákon o soudech“), snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

II. Vyjádření kárně obviněného

[5.] Kárně obviněný ve vyjádření k podanému návrhu namítá, že řada vytýkaných průtahů nedosahuje intenzity kárného provinění. Počet skutků proto JUDr. M. vnímá jako snahu o nalezení co největšího množství věcí, když např. skutky č. 6 a 14 (rozvod manželství) mohou být řešeny až po právní moci rozhodnutí o úpravě nezletilých dětí po rozvodu. U skutku č. 10 je od 9. 4. 2010 prohlášen konkurs, který dosud neskončil.

[6.] JUDr. M. určité nedostatky ve svojí práci uznává, nicméně ohrazuje se proti tvrzení, že zlepšení není schopen. Pro dřívější velký nápad (2009 celkem 641 věcí, 2010 – 607, 2011 - 574) se nedostal ke včasnému provádění nutných úkonů. Snížení se podařilo, byť na úkor jiných věcí, včetně prověřkových. Je pravdou, že tato situace nastala v důsledku nepříliš efektivního systému práce, kdy soudce málo využíval projednání věci bez nařízení jednání a nařizoval jednání, která se pro neúčast účastníků musela odročovat.

[7.] Není prý však pravdou, že soudci od února t. r. pomáhá asistent zastupujícího předsedy, neboť tato pomoc trvala pouze 3 hodiny a spočívala ve vyřízení bagatelních sporů, v rozřízení věcí 2011 - 2013 a v přípravě několika rozhodnutí z dubna 2013 v době pracovní neschopnosti JUDr. M. Jiná je situace u asistentky, která skutečně na 1/8 úvazku soudci pomáhá.

[8.] Z těchto důvodů pokládá JUDr. M. navržené kárné opatření za nepřiměřené.

[9.] V doplnění vyjádření ze dne 27. 11. 2013 kárně obviněný uvádí, že u některých skutků nečiní spornými tvrzení obsažená v kárném návrhu a uznává svoje pochybení spočívající v různé délce průtahů v rozsahu 2 - 9 měsíců. Konkrétně se jedná o skutky označené čísly 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, a 32.

[10.] U ostatních skutků se JUDr. M. domnívá, že by neměly být posuzovány jako kárná provinění:

- V případě skutku 1) (sp. zn. 15 C 29/2008) kárně obviněný uznává pouze průtah od 24. 10. 2012 do 14. 3. 2013, tzn. 4 měsíce. Průtah od 15. 2. do 11. 4. 2013 nenastal, jelikož soudce čekal na právní moc usnesení o odměně znalce.

- V případě skutku 2) (sp. zn. 15 C 199/2008) došlo k průtahům proto, že předmětem vypořádání SJM byla mj. vozidla Renault 19 a Renault 25. Ustanovený znalec se mylně domníval, že má ocenit Renault 19, který však byl mezitím sešrotován. Právě tento omyl znalce vedl k průtahům; soudce byl ostatně se znalcem v telefonickém kontaktu a ten ho informoval o problémech s kontaktem na majitele vozidla.
- U skutku 3) (sp. zn. sp. zn. 15 C 236/2008) probíhaly mezi účastníky řízení úkony, „ze kterých bylo možno věřit v mimosoudní vyřízení sporu“. Soudce se účastnil místního šetření a setkal se s většinou účastníků a z atmosféry mu proto bylo zřejmé, že mají vůli ukončit spor mimosoudní cestou.
- U skutku 6) (sp. zn. 15 C 36/2009) byl dán průtah tím, že soudce neměl k dispozici rozhodnutí o úpravě výchovy k nezletilému synovi.
- U skutku 10) (sp. zn. 15 C 268/2009) byl dne 9. 4. 2010 prohlášen konkurs na majetek žalobce, řízení bylo přerušeno ze zákona a 24. 9. 2013 bylo rozhodnuto, že se v řízení pokračuje.
- V případě skutku 14) (sp. zn. 15 C 302/2009) byl dán průtah tím, že soudce neměl k dispozici rozhodnutí o úpravě výchovy k nezletilému synovi.
- U skutku 30) (sp. zn. 15 C 167/2008) bylo dne 11. 7. 2013 přerušeno řízení a protože dosud není znám okruh dědiců, nemá pozdější přerušování řízení na urychlení věci žádný vliv.

III. Replika kárné navrhovatelky

[11.] Kárná navrhovatelka k vyjádření JUDr. M. uvedla, že je jí vzniklá situace velmi nepříjemná a proto mu i nabízela, že pokud by se rozhodl odejít do důchodu, již nyní mu zastaví nápad nových věcí. Rovněž bezúspěšně nabízela odebrání pracovněprávní specializace. Kárná navrhovatelka se ohradila proti tomu, že by kárné řízení bylo jejím cílem. Vytykávané průtahy nelze bagatelizovat a naplňují intenzitu kárného provinění, neboť poškozují účastníky řízení.

[12.] Nelze souhlasit ani s tím, že rozvod nelze řešit, nejsou-li upraveny poměry k nezletilým dětem. To je samozřejmé, nicméně soudci je vytknuto to, že i po zastavení opatrovníckého řízení na podzim roku 2010 se více než dva roky v této statusové věci nic nedělo. Rovněž vyzývat po třech letech k zaslání rodných listů dětí namísto nahlédnutí do centrální evidence není racionální.

[13.] U skutku č. 10 JUDr. M. přehlíží, že insolvenční správkyňe k jeho vlastní výzvě již dne 12. 8. 2010 sdělila, že navrhuje pokračovat v řízení. I poté však soudce nechává věc bez povšimnutí.

[14.] Je pravda, že nápad byl v minulých letech vysoký, avšak zatížení byli všichni soudci. V tomto směru vykazuje JUDr. M. nesrovnatelně nižší výkon než jeho kolegové. Ostatně, kárná žaloba není postavena na tom, kolik je nevyřízených věcí, nýbrž je soudci vytknuto, které spisy jsou nejstarší a jaké průtahy v nich byly zjištěny. Jiné případy totiž před těmito nejstaršími nemohou mít přednost. Co se týká asistenta místopředsedy soudu, pracoval zřejmě skutečně 3 hodiny v kanceláři JUDr. M., nicméně poté na vyříděných spisech dále u sebe.

IV. Průběh ústního jednání

[15.] Předseda kárného senátu seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si vyžádal všech 32 spisů, v nichž navrhovatelka kárně obviněnému soudci vytýká průtahy, a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Konstatuje, že obsah spisů ve většině případů odpovídá skutečnostem uvedeným navrhovatelkou v návrhu na zahájení kárného řízení, tj. zejména tvrzení o době nečinnosti a úkonech činěných ve spisech kárně obviněným soudcem.

[16.] V průběhu ústního jednání kárná navrhovatelka uvedla, že jsou prováděny pravidelné prověrky spisů, a to vždy v lednu a červenci. Civilní soudci mají běžně 350 věcí; pouze dvě oddělení vykazují významný propad. V případě soudce JUDr. M. má řadu věcí starších tří let a v minulosti se vůči němu po udělených výtkách pouze hrozilo tvrdším postupem. Po podání kárného návrhu nicméně zvýšil výkon (21 věcí z celkového počtu 32 je již skončeno) a je třeba ocenit, že věci vyřizuje podle pořadí nápadu a nevybírá si je tak, aby vykazoval vyšší výkon. Stav jeho oddělení nicméně svědčí o nesprávné organizaci práce. Jeho chyba spočívá v celkově pomalejším životním tempu a povaze; na straně druhé navrhovatelka uvedla, že JUDr. M. je nekonfliktní a ve vztahu k účastníkům vždy zdvořilý. Praxe dřívějšího vedení okresního soudu byla taková, že prakticky rezignovalo na dohledovou činnost. Současným trendem je snaha podpořit soudce, byť má třeba i 200 věcí „ve skříni“, avšak za podmínky, že věci řeší postupně a průtahy nedosahují délky několika let. Nemůže ale akceptovat situaci, kdy nečinnost trvá 3 - 5 let, což je právě případ kárně obviněného, byť předmětem řízení mohou být s ohledem na subjektivní prekluzivní lhůtu toliko průtahy několikaměsíční. Za přiměřené kárné opatření považuje navrhovatelka snížení platu o 20 - 30 % na dobu jednoho roku.

[17.] Kárně obviněný odkázal na písemné vyjádření a nad jeho rámec uvedl, že spravedlnost může být buď rychlá, anebo kvalitní. Zdůraznil, že navrhovatelka nespochybnila kvalitu jeho rozhodovací činnosti a domnívá se, že postačuje uložení trestu nespojeného s hmotným postihem.

[18.] Svědek Mgr. Š. (místopředseda okresního soudu v letech 2009 - 2012) uvedl, že senát JUDr. M. patřil mezi „objemnější“ senáty, které byly 3 - 4. Určitým zlomem, kdy významně narostl počet neskončených věcí, byl počátek roku 2011, kdy byli z důvodu úsporných opatření propuštěni asistenti soudců. S JUDr. M. nebyly nikdy osobní problémy, vykazoval pouze nedostatky ohledně množství vykazované práce. Kritické připomínky od vedení soudu vždy přijal a nebyly mu lhostejné. O zahájení kárného řízení z důvodu průtahů v řízeních se sice uvažovalo již v minulosti, nicméně dřívější předsedkyně soudu k tomuto opatření nikdy nepřistoupila. Ministerstvem spravedlnosti požadovaná norma 32 vyřízených věcí měsíčně nepostačovala pro to, aby se soudci nedostávali do větších průtahů. Museli tak vyřizovat více věcí, čehož však JUDr. M. nebyl schopen - nedosahoval totiž ani požadované „normy“. Příčinou je zřejmě trochu pomalejší tempo práce a také skutečnost, že hodně diktuje. Z hlediska počtu věcí, které mu rušil odvolací soud, se pohybuje v průměru. Při hodnocení jeho činnosti vedení soudu zohledňovalo vždy nejen počet nedodělků, ale zejména počet starších věcí.

[19.] Svědek Mgr. H. (pověřený místopředseda okresního soudu v období leden - červen 2013) vypověděl, že JUDr. M. má nejtěžší specializaci - pracovněprávní spory, které jsou rozhodovány senátně. Z evidence ISAS nicméně plyne, že v posledních 10 letech vykazoval

nejnižší výkonnost a prověrky se týkaly těch nejstarších spisů, kde byla zjištěna několikaletá nečinnost. Svědek potvrdil, že výkonnost JUDr. M. nedosahovala ani „ministerské normy“ 32 věcí měsíčně.

IV. Podstatné okolnosti plynoucí ze soudních spisů a z dalšího dokazování

[20.] Kárný senát Nejvyššího správního soudu si vyžádal předmětné spisy Okresního soudu v Liberci a z jejich obsahu k výše uvedeným skutečnostem konstatuje následující:

- 1) sp. zn. 15 C 29/2008: dne 20. 8. 2012 vyzval soud znalce k doplnění posudků, k čemuž došlo dne 23. 10. 2012. Dalším úkonem bylo usnesení (odměna znalci) ze dne 15. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 24. 10. 2012 do 15. 2. 2013 (3,5 měsíce).
- 2) sp. zn. 15 C 199/2008: dne 10. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, následoval úkon 16. 7. 2012 (urgence znaleckého posudku), dalším úkonem poté byla opakovaná urgence dne 1. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 16. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 3) sp. zn. 15 C 236/2008: stav řízení byl vedením soudu prověřen dne 10. 7. 2012, poté následovalo až usnesení ze dne 29. 4. 2013. Nečinnost tak trvala od 10. 7. 2012 do 29. 4. 2013 (9 měsíců).
- 4) sp. zn. 17 C 182/2008: dne 29. 6. 2012 byla tato věc přidělena JUDr. M., první úkon následoval až 30. 1. 2013. Mezitím byl však stav řízení prověřen vedením soudu dne 10. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se proto navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející dni 10. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 10. 7. 2012 do 30. 1. 2013 (více než 6 měsíců).
- 5) sp. zn. 15 C 30/2009: dne 7. 10. 2010 došlo k vyvěšení některých písemností na úřední desce soudu; následoval až pokyn kanceláři dne 1. 2. 2013. Ze spisu však rovněž plyne, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012. Proto nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející dni 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 6) sp. zn. 15 C 36/2009: návrh byl podán 30. 1. 2009, prvním úkonem byl až dotaz ze dne 1. 2. 2013. Ze spisu je však také patrné, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012. Proto nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející dni 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 7) sp. zn. 15 C 147/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté byl dotaz ohledně pobytu žalovaného, učiněný dne 1. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 8) sp. zn. 15 C 195/2009: dne 18. 9. 2012 se uskutečnilo jednání, které bylo odročeno na neurčito za účelem vyžádání znaleckých posudků a zjištění stavu účtu. Usnesení, kterým byl ustanoven znalec, však bylo vydáno až dne 29. 4. 2013. Nečinnost tak trvala od 18. 9. 2012 do 29. 4. 2013 (více než 7 měsíců).

- 9) sp. zn. 15 C 211/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté bylo nařízení jednání dne 1. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 10) sp. zn. 15 C 268/2009: posledním úkonem soudu bylo jednání konané dne 21. 5. 2010, které bylo odročeno na neurčito. Ze spisu je však také patrné, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012. Proto nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející den 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 6. 6. 2013, kdy byl podán kárný návrh (téměř 11 měsíců).
- 11) sp. zn. 15 C 276/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté bylo nařízení jednání dne 31. 1. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 12) sp. zn. 15 C 294/2009: dne 30. 3. 2011 soud vyzval žalobce k vyjádření; toto vyjádření bylo soudu doručeno dne 31. 5. 2011. Dalším úkonem bylo až usnesení ze dne 15. 2. 2013 (přepuštění změny v označení žalobce). Protože však v červenci 2012 vedení soudu provedlo kontrolu spisu, je možné konstatovat nečinnost pouze od 17. 7. 2012 do 15. 2. 2013, tzn. 7 měsíců.
- 13) sp. zn. 15 C 297/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté bylo až nařízení jednání dne 4. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 14) sp. zn. 15 C 302/2009: dne 10. 9. 2012 požádal soud o zaslání oddacího a rodného listu. Dalším úkonem byl až referát soudce ze dne 7. 6. 2013 (předvolání žalobce k informativnímu výslechu). Nečinnost tak byla zjištěna od 10. 9. 2012 do 7. 6. 2013 (necelých 8 měsíců).
- 15) sp. zn. 15 C 412/2009: dne 9. 10. 2012 bylo jednání odročeno na neurčito za účelem ustanovení znalců. Tito však byli ustanoveni teprve usnesením ze dne 12. 2. 2013, tedy po 4 měsících. Nečinnost tak byla zjištěna v době od 10. 10. 2012 do 12. 2. 2013 (4 měsíce).
- 16) sp. zn. 25 C 171/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté byla až žádost o zjištění pobytu žalovaného ze dne 4. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 17) sp. zn. 25 C 287/2009: dne 15. 4. 2011 byla tato věc přidělena JUDr. M., prvním úkonem bylo až nařízení jednání dne 4. 2. 2013. Jak nicméně uvádí kárná navrhovatelka, stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se proto navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející den 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013 (více než 6 měsíců).
- 18) sp. zn. 15 C 387/2007: řízení bylo zahájeno dne 25. 10. 2007, prvním úkonem soudu však byla teprve výzva ze dne 8. 1. 2010. Dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté byla výzva ze dne 16. 10. 2012. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 16. 10. 2012, tzn. 3 měsíce.

- 19) sp. zn. 15 C 288/2003: ve věci podal dne 23. 1. 2012 ustanovený znalec posudek; až dne 27. 9. 2012 soud rozhodl o znalečném a teprve dne 16. 1. 2013 byl znalec vyzván k doplnění znaleckého posudku. Nečinnost proto trvala - s ohledem na prověrku spisu - od 17. 7. 2012 do 26. 9. 2012 (2 měsíce) a od 23. 10. 2012 do 15. 1. 2013 (necelé 3 měsíce).
- 20) sp. zn. 15 C 84/2008: dne 4. 7. 2012 vydal soud usnesení o částečném zastavení řízení, dne 17. 7. 2012 byl vedením soudu prověřen stav řízení, dalším úkonem bylo usnesení ze dne 14. 12. 2012. Nečinnost proto trvala od 17. 7. 2012 do 14. 12. 2012, tzn. 5 měsíců.
- 21) sp. zn. 15 C 354/2008: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté bylo až nařízení jednání dne 17. 12. 2012. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 17. 12. 2012, tzn. 5 měsíců.
- 22) sp. zn. 25 C 64/2008: JUDr. M. byl spis přidělen dne 8. 4. 2011, prvním úkonem byla výzva ze dne 12. 9. 2011, poté až nařízení jednání dne 1. 2. 2013. Ze spisu je však také patrné, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 15. 7. 2012. Proto nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející den 15. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 15. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 23) sp. zn. 15 C 1/2009: dne 17. 7. 2012 byla provedena prověrka spisu vedením soudu; dalším úkonem bylo usnesení ze dne 29. 4. 2013. Nečinnost proto trvala od 17. 7. 2012 do 29. 4. 2013 (9 měsíců).
- 24) sp. zn. 15 C 230/2009: dne 17. 7. 2012 došlo ze strany vedení soudu k prověrce spisu, dalším úkonem poté bylo až nařízení jednání dne 14. 2. 2013. Nečinnost tak trvala od 17. 7. 2012 do 14. 1. 2013, tzn. 6 měsíců.
- 25) sp. zn. 15 C 397/2009: dne 21. 2. 2012 se uskutečnilo jednání soudu, které bylo odročeno na neurčito. Dalším úkonem bylo až usnesení ze dne 8. 2. 2013, kterým byl ustanoven znalec. Jak nicméně uvádí kárná navrhovatelka, stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející dni 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 8. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 26) sp. zn. 15 C 452/2009: po úkonu ze dne 17. 5. 2011 následoval úkon až dne 4. 2. 2013. Navrhovatelka však uvádí, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se proto navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející den 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 4. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 27) sp. zn. 15 EC 346/2009: dne 17. 7. 2012 byla provedena kontrola vedením soudu, následovalo rozhodnutí dne 1. 2. 2013 – zastavení řízení pro úmrtí žalovaného (toto úmrtí se soud dozvěděl nejpozději dne 19. 1. 2012). Nečinnost proto trvala od 17. 7. 2012 do 1. 2. 2013 (více než 6 měsíců).
- 28) sp. zn. 25 EC 280/2009: spis byl JUDr. M. přidělen dne 11. 4. 2011. První úkon však učinil až dne 31. 1. 2013. Navrhovatelka však uvádí, že stav řízení byl prověřen

vedením soudu dne 17. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející den 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013, tzn. více než 6 měsíců.

- 29) sp. zn. 25 EC 292/2009: dne 11. 4. 2011 byl spis přidělen JUDr. M., první úkon následoval až dne 31. 1. 2013. Navrhovatelka však uvádí, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 17. 7. 2012, tzn. nejpozději tohoto dne se navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k nečinnosti za období předcházející dni 17. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 17. 7. 2012 do 31. 1. 2013, tzn. více než 6 měsíců.
- 30) sp. zn. 15 C 167/2008: dne 2. 2. 2009 zástupkyně žalobce soudu sdělila (doručeno soudu 3. 2. 2009), že žalobce dne 20. 1. 2009 zemřel a připojila úmrtní list. Usnesením ze dne 10. 11. 2009 soud zastavil řízení pro úmrtí žalobce, které však zástupkyně žalobce napadla odvoláním, založeným na tom, že soud má v řízení pokračovat s procesním nástupcem účastníka řízení (dědic). Usnesením ze dne 29. 7. 2010 Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci předmětné usnesení změnil tak, že se řízení nezastavuje. Toto usnesení obdržel okresní soud dne 19. 8. 2010. Následně soud dne 4. 11. 2010 požádal soudní komisařku o sdělení okruhu dědiců; tato však dne 26. 11. 2010 sdělila, že této žádosti nelze vyhovět, jelikož v současnosti probíhá žaloba pro neplatnost závěti a řízení o dědictví je proto přerušeno. Okresní soud v Liberci však až usnesením ze dne 11. 7. 2013 přerušil předmětné řízení, a to do skončení řízení o dědictví. Kárně obviněný soudce tak byl nečinný v době od 26. 11. 2010 do 11. 7. 2013, tzn. 2 roky a 7 měsíců. Ze spisu je však také patrné, že stav řízení byl prověřen vedením soudu dne 15. 7. 2011, 10. 1. 2012 a 10. 7. 2012. Nejpozději 10. 7. 2012 se proto navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění s tím, že do 6 měsíců bylo nutno podat návrh (subjektivní lhůta). Protože se tak ale nestalo, nemohl kárný soud k období předcházejícímu dne 10. 7. 2012 přihlížet a nečinnost tak konstatuje jen za období od 11. 7. 2012 do 11. 7. 2013 (1 rok).
- 31) sp. zn. 15 C 172/2008: dne 10. 7. 2012 byl stav řízení prověřen vedením soudu; předchozím úkonem bylo odeslání zrušovacího usnesení odvolacího soudu dne 9. 8. 2011. Po předmětné prověrce udělil JUDr. M. dne 28. 11. 2012 pokyn kanceláři k opětovnému doručení stejné zásilky (se závadou mu bylo předáno již 15. 9. 2011). Nečinnost proto trvala od 10. 7. 2012 do 28. 11. 2012 (4,5 měsíce).
- 32) sp. zn. 15 C 73/2010: dne 26. 9. 2011 byla žalobkyni doručena výzva soudu; dalším úkonem je až nařízení jednání ze dne 29. 5. 2013, a to až poté, co žalobkyně podala na postup soudu stížnost. Nečinnost tak trvala od 26. 9. 2011 do 29. 5. 2013 (20 měsíců).

[21.] Kárná navrhovatelka předložila jako důkazy vyjádření vedení soudu ke stížnostem účastníků řízení, jejichž obsahem je konstatování, že podané stížnosti jsou důvodné (přínejmenším částečně), neboť v daných řízeních skutečně došlo k průtahům. Konkrétně se jednalo o řízení vedená pod sp. zn. 15 C 199/2008, 15 C 387/2007, 15 C 265/2009, 15 C 87/2011 a 15 C 85/2009.

[22.] Dalším důkazním prostředkem jsou údaje o výkonnosti JUDr. M., přepočtené podle koeficientů Ministerstva spravedlnosti. Z nich plyne, že v roce 2009 činila tato

výkonnost 30,7; v roce 2010 – 31,1; v roce 2011 – 25,9; v roce 2012 – 26,3 a v období leden-duben 2013 – 25,6.

[23.] Součástí spisu je rovněž Zpráva o stavu vyřizování věcí starších tří let (ke dni 31. 12. 2012), kde je v celkem 39 spisech vedením soudu uvedeno, který úkon má být neprodleně učiněn (stáří věci 3 - 5 let); podobně i ve vztahu ke spisům starým 5 - 7 let (2 věci) a více než 7 let (5 věci).

[24.] Ze zápisu o jednání vedení soudu s JUDr. M. ze dne 24. 1. 2003 plyne, že v řadě spisů byly zjištěny průtahy; tyto spisy jsou označeny a soudci je uloženo, aby okamžitě s těmito věcmi začal pracovat tak, aby k dalším průtahům nedocházelo s tím, že další kontrola proběhne 15. 3. 2003. Ze zápisu o prověrce plynulosti řízení starších tří let ze dne 21. 3. 2003 plyne, že ve všech uvedených věcech byl proveden úkon; 4 věci byly skončeny.

[25.] Další prověrka ze strany vedení soudu proběhla dne 9. 7. 2004 a týkala se spisů starších pěti let. Jednalo se o 6 spisů a JUDr. M. bylo vedením soudu uloženo, aby ve lhůtě do 3 týdnů učinil úkony směřující k dokončení řízení.

[26.] Ze záznamu o projednání výsledků prověrky neskončených věcí P a Nc starších jednoho roku (6 věcí) plyne závěr, že ve věcech jsou zaviněné průtahy, jednotlivé úkony budí dojem bezradnosti a řízení nejsou vedena tak, aby byla skončena v přiměřené lhůtě. Proto mu byla uložena výtky.

[27.] Dne 22. 4. 2008 JUDr. M. převzal další zápis o zjištěných průtazích v celkem 8 řízeních, starších tří let, s tím, že do jednoho měsíce musí odstranit zjištěné průtahy a pokud tak neučiní, bude přikročeno „*k důraznějšímu opatření*“ podle zákona o soudech.

[28.] Podobně dne 14. 1. 2009 byly konstatovány několikaleté průtahy v celkem 6 věcech a bylo mu vedením soudu uloženo zajistit okamžitou nápravu; pokud k tomu nedorazí, bude přistoupeno k důraznějšímu opatření.

[29.] Dne 3. 2. 2010 převzal JUDr. M. výzvu předsedkyně soudu, kterou mu bylo uloženo v označených řízeních vždy do 15. dne v měsíci předkládat spisy ke kontrole. Obdobný závěr plyne ze zápisu ze dne 31. 1. 2011 ve vztahu ke spisům starším tří let.

[30.] Ze záznamu o projednání výsledků rozhodovací činnosti za rok 2011 ze dne 10. 2. 2012 se podává, že není důvod pro tak výrazný rozdíl mezi senáty JUDr. M., Mgr. K. a JUDr. F. a ostatními senáty; proto bude v těchto senátech nařízena prověrka.

[31.] Z osobního spisu kárně obviněného soudce soud konstatuje, že mu byly předsedou soudu uděleny výtky, a to dne 4. 3. 2009 (průtahy v řízení v délce od 1 - 3 let v celkem 5 věcech), dne 18. 8. 2011 (nevyhotovení 64 rozhodnutí ve lhůtě v období od 1. 1. do 31. 7. 2011) a dne 22. 2. 2012 (nečinnost ve věci návrhu na prodloužení vazby). Součástí spisu je rovněž záznam ze dne 10. 2. 2012 o projednání výsledků rozhodovací činnosti za rok 2011, z něhož plyne, že vedení soudu projednalo s JUDr. M. a s dalšími dvěma soudci výsledky jejich činnosti, přičemž bylo konstatováno, že stav je neuspokojivý a počet nevyřízených věcí alarmující. V případě kárně obviněného narostl počet nevyřízených věcí z 441 (stav k 31. 12. 2010) na 695 (31. 12. 2011). Koeficient výkonnosti poklesl z 31,1 v roce 2010 na 25,9 v roce 2011.

V. Posouzení věci soudem

[32.] Kárný senát se nejprve zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 6. 6. 2013. Jakkoliv proto ve většině popsanych skutků je z obsahu spisů patrné, že k průtahům v řízení docházelo v délce i několika let, mohl kárný senát s ohledem na běh zmíněné subjektivní prekluzivní lhůty vzít v potaz pouze nečinnost za období, následující po poslední prověrce spisů vedením soudu (červenec 2012), která však ještě nevyústila v podání kárného návrhu. To se týká skutků 3 - 7, 9 - 11, 13, 16 - 18, 20 - 31. Z obsahu kárného návrhu je ostatně zřejmé, že i navrhovatelka si je této skutečnosti vědoma.

[33.] Podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle ustanovení § 80 odst. 1 stejného zákona pro soudce platí, že je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při jejím výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

[34.] Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala výhradně průtahů v řízeních. Kárný senát ze spisů předložených Okresním soudem v Liberci ověřil, že jejich obsah v převažujícím počtu věcí zcela přesně odpovídá tvrzením navrhovatelky. Kárně obviněný soudce ostatně tato tvrzení ve většině případů skutkově nespochybnil, nečinnost připustil a pouze se domnívá, že řada vytýkaných průtahů nedosahuje intenzity kárného provinění a že je schopen zlepšení. Konkrétně zpochybnil tvrzení navrhovatelky toliko ke skutkům označeným pod č. 1, 2, 3, 6, 10, 14 a 30.

[35.] U skutku č. 1 JUDr. M. akceptuje průtah od 24. 10. 2012 do 14. 3. 2013, avšak popírá nečinnost od 15. 2. do 11. 4. 2013. K tomu kárný senát uvádí, že v kárném návrhu byla výslovně vymezena nečinnost trvající od 24. 10. 2012 do 15. 2. 2013 (nikoliv až do 14. 3. 2013!), kterou kárně obviněný nerozporuje. Ohledně „druhého průtahu“ má kárný senát za to, že formulace použitá v kárném návrhu byla zjevně zamýšlena jen pro dokreslení daného případu a senát ji proto nechápal jako vymezení samostatného skutku, o němž by musel rozhodovat.

[36.] V případě skutku č. 2 bylo soudci vytknuto, že od července 2012 nebyl učiněn žádný úkon, vyjma urgencí znalce 16. 7. 2012 a poté až dne 1. 2. 2013 (v návrhu chybně uvedeno datum 21. 2. 2013). Nečinnost tak trvala od 16. 7. 2012 do 1. 2. 2013, tzn. více než 6 měsíců. Pokud JUDr. M. ve svém vyjádření uvádí, že se znalec dopustil omylu, když oceňoval jiný automobil a měl problém kontaktovat účastníka řízení, nemůže to nic změnit na skutečnosti, že po uvedené dobu byl soud nečinný, znalce neurgoval, případně neurčil znalce jiného, který by byl rychlejší. Jak k tomu v průběhu jednání správně uvedla kárná navrhovatelka, soudce musí být vždy „pánem spisu“ a je na něm, aby např. znalce lhůtoval a dodržení této lhůty požadoval. Jestliže JUDr. M. odkazuje na dopis znaleckého ústavu z 15. 3. 2013, nezbyvá než uvést, že tento dopis byl vyhotoven a vypraven až po uplynutí doby, po kterou byla kárně obviněnému vytýkána nečinnost.

[37.] U skutku č. 3 kárně obviněný nezpochybňuje samotnou nečinnost, která byla navrhovatelkou vymezena obdobím od 10. 7. 2012 do 29. 4. 2013 (9 měsíců), nýbrž tvrdí, že z vystupování účastníků řízení a z celkové atmosféry „bylo možno věřit“ v mimosoudní vyřízení sporu. K tomu kárný senát uvádí, že tato „důvěra“ nemůže nikterak ospravedlnit tak dlouhou nečinnost soudu. Soud, jako orgán státní moci, totiž je povinen vždy jednat a rozhodovat v co nejkratších lhůtách, což samozřejmě nevylučuje, že je možné v konkrétním případě např. učinit dotaz na účastníky řízení, zda i nadále trvají na meritorním rozhodnutí soudu a zda nejsou ochotni vyřešit spor mimosoudně. Ani žádný takovýto dotaz však JUDr. M. ve sledovaném období podle obsahu spisu neučinil. Kárná navrhovatelka proto správně v průběhu jednání vytkla, že i v těchto případech je třeba účastníkům řízení uložit lhůtu a nikoliv pouze vyčkávat, zda i nadále budou mít zájem na pokračování v řízení. Jen na okraj je pak možno doplnit, že pokud JUDr. M. v písemném vyjádření uvádí, že tato věc byla skončena rozsudkem ze dne 26. 7. 2013, je zřejmé, že se ani tato deklarovaná „důvěra“ v počínání účastníků nepotvrdila.

[38.] V případě skutků 6 a 14 namítá, že o návrhu na rozvod manželství mohl rozhodnout až po právní moci rozhodnutí o úpravě poměrů k nezletilým dětem. K tomu kárný soud konstatuje, že skutky č. 6 a 14 se skutečně týkají rozvodu manželství, kdy nejprve je nutno upravit poměry k nezletilým dětem. Ve věci vedené pod sp. zn. 15 C 36/2009 (skutek č. 6) se nicméně z obsahu spisu podává, že návrh na zahájení řízení o rozvod manželství byl podán již dne 30. 1. 2009, dne 29. 8. 2010 bylo zastaveno řízení o úpravu výchovy a výživy syna účastníků řízení. Teprve 1. 2. 2013 (tedy po 2,5 letech) pak JUDr. M. učinil dotaz u zástupce žalobkyně, zda i nadále trvá na rozvodu manželství. Obdobně v případě řízení vedeného pod sp. zn. 15 C 302/2009 (skutek č. 14) byl návrh na rozvod manželství podán dne 15. 7. 2009, prvním úkonem JUDr. M. byla až výzva žalobci k zaslání kopie oddacího listu a rodného listu dcery ze dne 10. 9. 2012; následuje úřední záznam, dle něhož na opatrovnickém soudu není vedeno řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem; dalším úkonem je až pozvání žalobce k informativnímu výslechu dne 7. 6. 2013. Kárný senát proto ve shodě s navrhovatelkou uvádí, že v obou označených řízeních o rozvodu manželství došlo k tvrzené nečinnosti JUDr. M., neboť nebyl dán žádný rozumný důvod, pro který nemohl JUDr. M. učinit předmětné úkony dříve, a nikoliv až po několika letech.

[39.] Ohledně řízení vedeného pod sp. zn. 15 C 302/2009 (skutek č. 10) byla žaloba podána dne 24. 6. 2009, dne 9. 4. 2010 byl skutečně na majetek dlužníka vyhlášen konkurs, nicméně již dne 12. 8. 2010 insolvenční správce k výzvě JUDr. M. soudu sdělil, že navrhuje, aby soud pokračoval v řízení v této věci. Žádný další úkon však soud neprovedl. Rovněž v tomto případě proto kárný senát konstatuje, že shledal nedůvodnou nečinnost JUDr. M.

[40.] V případě skutku č. 30 JUDr. M. toliko uvádí, že dne 11. 7. 2013 bylo přerušeno řízení o skončení dědictví a proti tomu bylo podáno odvolání. Toto jsou však úkony, učiněné až po podání kárného návrhu, takže logicky nemohou nijak zpochybňovat skutek, vymezený v kárném návrhu.

[41.] Lze tak učinit dílčí závěr, že tvrzené průtahy byly ve všech řízeních prokázány. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům (podrobně viz výše), a též v tomto směru učiněné vyjádření navrhovatelky, které JUDr. M. skutkově nevyvrátil. Množství těchto věcí a také délka trvání nečinnosti přitom svědčí o tom, že se ze strany kárně obviněného soudce nejedná o ojedinělé a

omluvitelné pochybení, nýbrž že jde o nedostatky trvalého rázu. Jakkoliv je pravdou, že ve většině případů byla zjištěna nečinnost v trvání měsíců a nikoliv let [výjimkou jsou skutky č. 30 (1 rok) a č. 32 (20 měsíců)], nelze přehlédnout, že tato relativní „krátkost“ nečinnosti je dána zejména tím, že ze strany vedení soudu docházelo k pravidelným prověrkám spisů, čímž ve svém důsledku nemohla být v kárném řízení postižena déletrvající nečinnost z důvodu běhu prekluzivní subjektivní lhůty.

[42.] V nyní projednávaném případě přitom nelze přehlédnout, že nedostatky v práci JUDr. M. byly vedením soudu zjišťovány opakovaně a celkem čtyřikrát mu byla uložena výtka. Bylo rovněž prokázáno, že ze strany vedení soudu byl JUDr. M. opakovaně kontrolován, byly mu vytknuty konkrétní nedostatky v jeho práci a u jednotlivých spisů mu bylo sděleno, jaké úkony má neprodleně učinit. Je tak zřejmé, že přístup vedení soudu byl systematický, důsledný a byl veden snahou sjednat u JUDr. M. nápravu a zajistit, aby účastníci řízení nedopláceli na jeho liknavý přístup k vedení řízení. Z provedeného dokazování je rovněž patrné, že k podání kárného návrhu přistoupila navrhovatelka až poté, co měla za to, že vyčerpala všechny méně razantní (a často i neformální) prostředky nápravy, resp. že nepostačovaly prostředky, použité předchozím vedením okresního soudu (pravidelné проверки spisů, pohovory, výtky).

[43.] Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V kárném řízení soudců vedeném dle zákona č. 7/2002 Sb. není pro zavinění stanovena zákonem vyžadovaná specifická forma; kárné provinění lze tedy spáchat jakoukoliv formou zavinění, včetně nevědomé nedbalosti. Jak plyne ze setrvalé judikatury kárných senátů, rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech); neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech. Zejména je namístě zdůraznit, že úkolem soudců je chránit základní práva a tím vykonávat službu společnosti. Průtahy v soudních řízeních poškozují práva účastníků řízení a ve svých důsledcích vedou k nefunkčnosti justice, k oslabování role práva ve společnosti a k porušování elementárního principu právního státu, kterým je právo na rychlou a efektivní soudní ochranu.

[44.] Kárně obviněný soudce namítal na svoji obhajobu, že řada vytýkaných skutků nedosahuje intenzity kárného provinění, že sice pracoval méně efektivně, nicméně průtahy vznikly též vinou velkého nápadu přidělených věcí.

[45.] K tomu kárný senát odkazuje na svůj setrvalý právní názor, podle něhož se činnost soudce vzpírá obecně užívanému normování, neboť se jedná o intelektuálně náročnou práci, vyžadující velkou pečlivost, přesnost a důslednost a rychlost každého řízení závisí nejen na aktivitě soudce, nýbrž také na dalších okolnostech (objektivní obtížnost a pracnost věci, vstřícná komunikace s účastníky řízení, absence procesních překážek atp.). Proto také je nutno vyvarovat se zjednodušené paušalizaci a zobecňování, neboť v konkrétním případě mohou nastat průtahy v řízení, není-li rozhodnuto v řádu dnů či týdnů, avšak v jiné věci průtahy dány být nemusí, byť nebylo rozhodnuto v řádu let.

V projednávané věci rovněž není sporu o tom, že kárně obviněný soudce byl zatížen velkým počtem věcí přidělených k rozhodnutí.

[46.] Současně však kárný senát musí konstatovat, že v žalovaných skutečích se JUDr. M. nedůvodně nečinnosti dopustil a jeho obhajoba, že řada vytýkaných průtahů není dostatečně intenzivní, nemůže obstát, protože – jak již bylo ostatně vyloženo na jiných místech – skutečnost, že v řadě skutků může kárný senát hodnotit nečinnost toliko v řádu měsíců a nikoliv let, není dána primárně skutečností, že by tato nečinnost netrvala delší dobu, nýbrž pouze a jedinečně tím, že vedení soudu periodicky prověřovalo stav jeho spisů a kárný návrh byl podán teprve poté, co se další opatření k odstranění nečinnosti (opakované kontroly, ukládání výtek, výslovný pokyn k provedení konkrétních úkonů v jednotlivých spisech atp.) ukázala jako neefektivní a neúčelná. Jinak řečeno, prokázaná nečinnost JUDr. M. v předmětných řízeních není nahodilá, nýbrž spíše jen dokumentuje jeho celkový způsob práce. Jak vyplynulo z výsledku svědků, JUDr. M. je při vyřizování agendy pomalejší než většina ostatních soudců, a tato pomalost se proto projevuje i v konkrétních řízeních.

[47.] V projednávaném případě kárný senát neshledal ani při porovnání s činností ostatních soudců stejného úseku soudu objektivní důvody, které by u JUDr. M. odůvodňovaly prodlevy v uvedeném časovém rozsahu, a zejména v tak vysokém počtu projednávaných věcí. Jak bylo prokázáno, počet nově napadlých věcí se v posledních letech snižoval, nicméně současně se snížila i jeho výkonnost (v roce 2009 činila 30,7; v roce 2012 již jen 26,3). Jak k tomu zaznělo v průběhu ústního jednání, tato výkonnost nedostačuje ani „normám“, požadovaným Ministerstvem spravedlnosti (koeficient 32 měsíčně), přičemž jiní soudci dokáží tyto „normy“ nejen plnit, nýbrž dokonce přesahovat; samozřejmě za cenu mimořádného pracovního nasazení.

[48.] Na základě provedeného dokazování a ze všech popsanych důvodů proto kárný senát dospěl k závěru, že JUDr. M. porušil povinnost soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech) a dopustil se tak jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 cit. zákona.

[49.] Při úvahách o druhu kárného opatření se kárný senát ztotožnil s navrhovatelkou v tom, že odpovídajícím je uložení kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Při úvaze o konkrétní výměře snížení platu a době uložení tohoto opatření kárný senát vycházel jako z přitěžujících okolností ze značného počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení výše uvedených povinností soudce, a z časových úseků (resp. z celkového časového kontextu), po které nečinnost trvala. Nelze přehlédnout ani opakovaně zmiňovanou skutečnost, že vedení okresního soudu JUDr. M. na průtahy v konkrétních řízeních opakovaně upozorňovalo, stanovovalo mu lhůty k jejich odstranění a celkem ve čtyřech případech mu udělilo výtku, a to právě za nečinnost v jiných věcech.

[50.] Na straně druhé kárný senát akcentoval objektivní značné zatížení na okresním soudu a také stanovisko, navrhovatelky učiněné v průběhu ústního jednání, a vyjádření obou svědků, z nichž plyne, že soudce JUDr. M. je slušný člověk, je pracovitý a pečlivý v tom, že vyřizuje věci podle jejich nápadu a nikoliv nahodile tak, aby dosahoval opticky vyšších výkonů. Zejména kárný senát zohlednil skutečnost, že JUDr. M. v minulosti nikdy nebyl potrestán kárným opatřením a že ve věcech, které byly předmětem kárného řízení, učinil po podání kárného návrhu nápravu, když ve 21 případech je řízení již skončeno a v ostatních případech učinil potřebné úkony, aby nečinnost skončila.

[51.] Z možné výměry snížení platu dle § 88 odst. 2 písm. c) zákona o soudech a soudcích kárný senát zvolil snížení platu o 10 % na tři měsíce, což dle jeho názoru odpovídá závažnosti a intenzitě kárného provinění a uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem na straně kárně obviněného soudce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda kárného senátu